

T(R)ÒPICS

La cultura, no vota?

MARCEL·LÍ BORRELL

COL·LABORADOR PERIODÍSTIC

El mediocre teatre de la campanya electoral per escollir un Tenorio seductor i canalla el Dia de Tots Sants (Innocents?), no passa de sainet nacionalista, vodevil tronat o gatada *pitarresco-wehrliana* tipus *Los tres reis bufos*. Els candidats a la trona rivalitzen en prometre l'oro i el moro: ulleres per als jubilats, xecs bancaris per a famílies que no bufen cullera a final de mes, súper caus d'ics metres cúbics per a la jovenalla... Encara és hora, però, que algú digui piu piu pel

que fa a cultura. Ja saben: allò que ho és tot i no res alhora. Però la ciutadania no es queixa. Una de dues: o va ben servida amb el rosegó actual, o passa olímpicament. En ambdós casos, el dilema és fal·laç: la cultura és com el sucre i la sal de la vida. No es veu, però es nota quan falta.

Perquè cultura és civilització, complex vitamínic que abasta el coneixement, les creences, l'art, la moral, el dret, els costums i qualsevol altra competència. Algú afegeix que cultura és un bé de déu espiritual. Però que cultura, en singular, peca d'absolutista i que és més democràtic el plural "cultures", que relativitza. Ara seria el moment per a debats sobre

cultures i educació, qüestionar que no vagin de bracet; filar prim quan l'ambició i el risc units per evitar la mediocritat d'una cultura ensopida que és mira el melic identitari; afavorir a raig la creació artística, la seva industrialització i difusió dels productes; posar exigència i qualitat en la creació de públics... Vaja, tocar de peus a terra amb ganes d'il·lusionar la clientela.

Diuen que els polítics a sou la cultura els rellisca esquena avall fins al forat negre. No pas. A Lleida, un reputat esquerrà no va parar fins fer-se amb la senyoreta Cultura i des d'aquell venturós maig del 2003, la noieta ha estat cobejada mundial-

ment, enveja de propis i estranys. Tant, que l'any vinent serà la pubilla cultural de la tribu. Un altre esquerrà, calb mostatxut, avisa que a més d'endur-se la Generalitat al riu, vol fer-s'ho amb la conselleria de cultura. "Kultura", "Culture" o simplement, cultureta?

Coincidències divertides. Dia per dia han aparegut a les llibreries dos títols que situen la Cultura en l'epicentre del circ. L'un, *Cultura. El patrimonio común de los europeos* (Crítica 2006, 1899 pàgines, 49 euros) de l'egipcibritànic Donald Sassoon amb un repàs als dos darrers segles de cultura europea. L'altre, *Operación Cultura* (Península 2006, 127 pàg., 15 eu.) de la francesa Corinne Maier. El dia i la nit. Perquè la sarcàstica autora de *Bon dia, mandra* no se'n va amb floretes. Si tenen vostès temps i calerons disponibles, se'ls llegeixen. I després a votar. O no.

Raül... 29-10-05